

at nu var alt gaaet saadan i Lave, at al Tale om Valutarestriktioner var fuldkommen hen i Vejret. Dette er en ren Misforstaaelse. Jeg har Gang paa Gang fra denne Talerstol fremhævet, at man selvfølgelig meget vel kan tænke sig, at vi i Løbet af forholdsvis kort Tid — det vil her sige et Par Aar — maaske kan komme nogenlunde over de høje Valutakurser. Men det vil da ske paa Bekostning af Erhvervslivet her i Landet. Da Talen var om Valutarestriktioner, havde vi selvfølgelig ikke blot vor Opmærksomhed henvendt paa den høje vestlige Valuta, men ogsaa paa den lave Valuta mod Syd. Kun Dilettanter kunde mene, at det ikke skulde volde det danske Erhvervsliv overordentlig store Vanskeligheder, at man i Centraleuropa havde Valutakurser, der var saa langt under den danske. Nu har man valgt at lade Tingene gaa deres egen Gang. Hvad er Resultatet blevet? Resultatet er blevet, at nu lukker den ene Fabrik efter den anden, og det ikke for en kortere Periode, men for en længere Periode. Erhvervslivet er nu undergivet saadanne Vilkaar her i Landet, at man med Sikkerhed maa regne med en fortsat Stigning af Arbejdsløsheden. Vi er allerede oppe paa en Arbejdsløshedsprocent, der er langt højere end den, vi havde i Fjor, til Trods for at vi har det for Arbejdet bedste Vejrlig; og det vil ganske sikkert ogsaa i de kommende Maaneder vise sig, at Arbejdsløsheden ikke kan holdes nede, at Erhvervslivet vil stagnere.

Deroverfor har den højtærede Landbrugsminister intet som helst andet at møde med end dette: kommer Tid, kommer Raad, Tingene vil gaa i Lave af sig selv. Ja, Ondet kan helbrede sig selv; for nogle vil det betyde Liv, for andre vil det betyde Død. Men som Forholdene i dette Øjeblik ligger her i Landet, forekommer det mig, at der er den allerstørste Grund til at beklage, at Regeringen har forholdt sig passiv, ja, at den endogsaa i den Grad stiller sig uforstaaende overfor hele det Problem, der her foreligger, at just efter, at den har været medvirkende til at faa et Rigsdagsudvalg nedsat til Overvejelse af, hvad der kan gøres for at raade Bod paa den store Arbejdsløshed, paa den industrielle Krise, vi kun er ved Begyndelsen af, falder dens Talere og Presse i Kor ind med en Hymne til Frikonkurrencens Princip og til Kravet om, at der intet som helst skal gøres i nogen Retning for at raade Bod paa de ulykkelige Forhold, vort Land staar umiddelbart foran. Jeg beklager dette i allerhøjeste Grad, og jeg beklager det saa meget mere, som jeg

havde haabet, at Regeringen og dens Presse vilde have stillet sig i ganske anderledes Grad forstaaende overfor Problemets Vanskelighed, ja, Farlighed, end vi hidtil har set den gøre.

Den højtærede Landbrugsminister omtalte Diskussionen om Brødpriserne og sagde, at vi paa urigtig Maade havde sagt, hvad Brødpriserne vil blive. Jeg har, allerede da Kornloven var til første Behandling, udførligt gjort Rede for dette Forhold, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg den Gang sagde, men kun pege paa, at der fra vor Side intet som helst er udtalt vedrørende den Sag, som ikke fuldt ud har svaret til Virkeligheden (*Martin Hansen*: Jo!). Nej der er ikke, og hvis det ærede Medlem, der nu protesterer, havde været i Stand til at paavise det modsatte, da Tiden var til at gøre det, havde kan sikkert gjort det. Forholdet er det, at Regeringen, og ikke mindst den højtærede Landbrugsminister, havde krævet Verdensmarkedets Priser paa Brødkorn, og efter dette Krav vilde Brødpriserne netop blive saaledes, som jeg gjorde Rede for de vilde blive, og det har den højtærede Landbrugsminister lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. *Martin Hansen* kunnet sige noget imod.

Den højtærede Landbrugsminister sluttede med at sige, at vi jamrede over de store Udgifter, der nu var forbundne med Nedsættelsen af Brødpriserne. Dette er fuldkommen forkert. Det eneste, vi har tilladt os ved denne Lejlighed, er at paa-pege, at den højtærede Landbrugsminister har gjort fejle Beregninger, at han er mødt her i Rigsdagen med Tal, der ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. Dette er nu blevet godtgjort ved den højtærede Landbrugsministers egne Ord i Dag, idet han i Virkeligheden har sagt os, at der er Sandsynlighed for, at den Kornlov, som han fik vedtaget i Fjor, vil give et reelt, uækket Underskud paa 70 Mill. Kr., medens han fortalte os, og hans Presse gentog med stor Bravour Landet over, at der vilde være Balance, at Statens Udgifter var dækkede ved de Indtægter, der vilde komme efter den Beregning, han havde gjort. Den højtærede Landbrugsminister har maattet erkende, at alle hans Tal har været forkerte. At han er ilde faren derved, er en Sag for sig; men det berettiger ham aldeles ikke til ved denne Lejlighed at optræde som vred Mand.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*):
Jeg har bedt om Ordet for at rette et Par